

ΑΛΛΑΞΕ ΤΗ ΖΩΗ ΣΟΥ. ΑΛΛΑΞΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ.

activated

Τόμος 21 • Τεύχος 5

ΤΟ ΘΑΥΜΑ ΜΕ ΤΟ ΤΑΞΙ ΣΤΗ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

Δύο άνθρωποι βρίσκουν ξανά
τον δρόμο τους

Ο ειρηνοποιός

Αναζητώντας έναν καλύτερο τρόπο

Υπόθεση-ανακύκλωση

Θησαυρός μέσα από τα σκουπίδια

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΚΔΟΤΗ ΑΣ ΓΡΑΦΟΥΜΕ ΙΣΤΟΡΙΑ

Ευχόμαστε ποτέ να μπορούσατε να κάνετε κάτι που θα άλλαζε τον κόσμο; Νοιώθατε όμως ότι η απλοϊκή και άσημη ζωή σας δεν θα μπορούσε να κάνει κάτι τέτοιο; Λοιπόν, δεν έχετε ιδέα πόσο λάθος κάνετε.

Όλοι μας μπορούμε να κάνουμε τη διαφορά, ο καθένας από εμάς. Αυτό δεν σημαίνει ότι οποιοσδήποτε από εμάς μπορεί να σταματήσει όλους τους πολέμους, να ανακαλύψει κάποια θεραπεία για τον καρκίνο και να βάλει ένα τέλος στην πείνα και τη φτώχεια. Όμως ο καθένας μας μπορεί να παίξει τον ρόλο που μας έχει δώσει ο Θεός, όσο καλύτερα μπορούμε.

Καθώς ετοίμαζα αυτό το τεύχος του *Activated*, έτυχε να διαβάσω δύο γνωμικά από επιφανείς γυναίκες, που βοηθάνε να απεικονίσω αυτό που προσπαθώ να πω. Το πρώτο γνωμικό, αν και μερικές φορές αποδίδεται στον Μαχάτμα Γκάντι, στην πραγματικότητα φαίνεται να έχει ειπωθεί απ' την καθηγήτρια γυμνασίου Άρλιν Λορράνς: «Εσείς οι ίδιοι, γίνετε η αλλαγή που θέλετε να δείτε να συμβαίνει». Το δεύτερο είναι απ' την Αγία Κατερίνη της Σιένα: «Γίνε αυτό που θέλει ο Θεός να γίνεις και θα αλλάξεις τον κόσμο».

Δεν υπάρχει κάτι που να είναι μια ασήμαντη, ανούσια ζωή. Αντί να βάλουμε το κεφάλι μας στην άμμο και να σκεφτούμε ότι δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα, μπορούμε με θάρρος να υψώσουμε τη φωνή μας ενάντια σε πράγματα που δεν είναι σωστά, μπορούμε να βρούμε ευκαιρίες να δείξουμε συμπόνια και συμπάθεια, μπορούμε να γίνουμε πρεσβευτές ειρήνης στον κόσμο γύρω μας, έχοντας εμείς οι ίδιοι ειρήνη μέσα μας, μπορούμε να είμαστε ευγενικοί σε όσους συναντάμε, καθώς επίσης να φροντίζουμε και τους εαυτούς μας. Μπορούμε να δημιουργήσουμε αλλαγή με το να αναλάβουμε ευθύνη για τον αντίκτυπο που έχουμε στον κόσμο που ζούμε.

Βέβαια, από μόνοι μας δεν μπορούμε να τα καταφέρουμε. Όμως ο Θεός είναι Αυτός που θα εργαστεί μέσα μας και μαζί μας για να γίνει η διαφορά: «Ο Κύριος είναι δύναμή μου, και ασπίδα μου· σ' Αυτόν έλπισε η καρδιά μου, και βοηθήθηκα· γι' αυτό, αγαλλίασε η καρδιά μου».¹

Για περισσότερες πληροφορίες για το *Activated*, επισκεφτείτε μας στον ιστότοπό μας ή γράψτε μας.

<http://activated-europe.com>

Activated Hellas

Email: hellas@activated-europe.com

Activated Europe

Bramingham Pk. Business Ctr.

Enterprise Way

Luton, Beds. LU3 4BU, United

Kingdom

+44 (0) 845 838 1384

Email: activatedEurope@activated.org

Activated Ministries

P.O. Box 462805

Escondido, CA 92046-2805, USA

Toll-free: 1-877-862-3228

Email: info@actmin.org

www.activatedonline.com

ΕΚΔΟΤΗΣ

Ronan Keane

ΣΧΕΔΙΟ

Gentian Suci

© 2020 Activated. All Rights Reserved

Τα εδάφια που χρησιμοποιούνται είναι προσαρμοσμένα κυρίως από την μετάφραση της Βίβλου στη δημοτική του Σπύρου Φίλου.

A-GR-MG-AM-232-X

1. Ψαλμός 28:7

ΔΕΝ ΤΡΕΧΟΥΜΕ ΜΟΝΟΙ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΡΙΣ ΜΙΖΡΑΝΙ

ΠΟΛΛΕΣ ΦΟΡΕΣ ΑΚΟΥΜΕ ΝΑ ΠΑΡΟΜΟΙΑΖΕΤΑΙ Η ΖΩΗ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ ΣΑΝ ΚΑΠΟΙΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΔΡΟΜΟΥ Ή ΕΝΑ ΟΔΟΠΟΡΙΚΟ. Αμέτρητα τραγούδια, βιβλία και κηρύγματα έχουν βασιστεί πάνω σ' αυτές τις έννοιες. Μια και εγώ ο ίδιος τρέχω σε αγώνες, με εμπνέει εκείνο το εδάφιο που υπάρχει στη Βίβλο και λέει «ας τρέχουμε με υπομονή τον αγώνα που είναι μπροστά μας, αποβλέποντας στον Ιησού».¹ Πρόσφατα όμως, αντιλήφθηκα την όλη έννοια από μια εντελώς νέα προοπτική.

Άκουσα μια ιστορία για ένα νεαρό παιδί που ήταν παράλυτο και το μόνο

μέρος του σώματός του που μπορούσε να κινήσει, ήταν το κεφάλι του. Ήταν κατανοητό πως για να προσπαθήσει να κάνει οτιδήποτε είχε να κάνει με αθλητισμό, ήταν εντελώς ανέλπιδο. Όμως δεν το έβαλε κάτω. Όταν άκουσε για έναν αγώνα 5 χιλιομέτρων στον οποίο θα συγκεντρώνονταν χρήματα για έναν φίλο του που είχε μείνει κι αυτός παράλυτος μετά από ένα τραγικό ατύχημα, του ήρθε μια καταπληκτική ιδέα. Με τη βοήθεια της τεχνολογίας που του έδινε τη δυνατότητα να γράφει μηνύματα χρησιμοποιώντας τα μάτια του και το κεφάλι του, είπε στον πατέρα του, «Θέλω κι εγώ να τρέξω στον αγώνα».

Και αντί ο πατέρας του να του πει ότι κάτι τέτοιο δεν είναι εφικτό, του ετοίμασε ένα αμαξίδιο μέσα στο οποίο

μπορούσε να βάλλει και να σπρώξει τον γιο του σε αυτά τα 5 χιλιόμετρα. Στο τέλος του αγώνα, ο γιος του έγραψε άλλο ένα μήνυμα: «Αυτή είναι η πρώτη μου φορά που δεν νοιώθω ανάπηρος». Και έτσι αυτό το επανέλαβαν μαζί, ξανά και ξανά και ξανά και ξανά!

Μέχρι σήμερα, ο πατέρας του έχει αγωνιστεί με τον γιο του σε περισσότερους από 300 αγώνες – τόσο σε μαραθώνιους αλλά και σε αγώνες τρίαθλου. Ο πατέρας τρέχει, κολυμπά και κάνει ποδήλατο, έλκοντας, ωθώντας και μεταφέροντας τον γιο του σε κάθε βήμα του δρόμου. Γιατί το κάνει; Απλά και μόνο, επειδή αγαπά τον γιο του και θέλει να τον βλέπει χαρούμενο. Ο γιος δεν έκανε κάτι το ιδιαίτερο για να αξίζει μια τέτοια αγάπη. Απλά είναι ο γιος του και αυτό είναι που έχει σημασία.

Είμαστε κι εμείς παιδιά του επουράνιου Πατέρας μας, που σημαίνει ότι δεν χρειάζεται να επιμένουμε και να προσπαθούμε από μόνοι μας όταν νοιώθουμε εξουθενωμένοι. Μπορούμε να αφήσουμε Αυτόν να μας πάρει στην αγκαλιά Του και να μας μεταφέρει. Όπως μας λέει και το εδάφιο «Δεν θα σε αφήσω ούτε θα σε εγκαταλείψω».²

Όσα χάλια και να έχουμε ή όσα προβλήματα και να αντιμετωπίζουμε, η αγάπη Του για εμάς είναι ασάλευτη. Αυτός είναι πάντα δίπλα μας, έτοιμος να μας βοηθήσει να επιτύχουμε τον κάθε μας στόχο μέχρι μια μέρα να φτάσουμε στη γραμμή τερματισμού μαζί.

Ο ΚΡΙΣ ΜΙΖΡΑΝΙ ΕΙΝΑΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ ΚΑΙ ΣΧΕΔΙΑΣΤΗΣ ΙΣΤΟΤΟΠΩΝ ΜΕ ΤΟ ΧΕΡΙ ΒΟΗΘΕΙΑΣ ΣΤΟ ΚΕΪΠ ΤΑΟΥΝ ΤΗΣ ΝΟΤΙΑΣ ΑΦΡΙΚΗΣ. ■

1. Εβραίους 12:1-2
2. Εβραίους 13:5

Ο ΥΠΕΡΗΡΩΑΣ ΜΕΣΑ ΜΑΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ
ΜΑΡΙΑ ΦΟΝΤΕΪΝ

ΜΗΠΩΣ ΒΙΩΣΑΤΕ ΠΟΤΕ ΣΑΣ ΚΑΠΟΙΟ ΙΔΙΑΙΤΕΡΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ Η ΕΝΑΝ ΞΑΦΝΙΚΟ ΠΟΝΟ ΠΟΥ ΣΑΣ ΚΑΤΕΒΑΛΕ; Ίσως να κτυπήσατε το δάκτυλο του ποδιού σας ή να υποφέρατε από μία ωτίτιδα που ενώ έδειχνε κάτι απλό, έκανε την ημέρα σας πάρα πολύ δύσκολη. Και να σου μετά κάποιος σας λέει, «Παθαίνω ωτίτιδες συνέχεια και νοιώθω αρκετά άσχημα, όμως δεν το αφήνω να με ενοχλεί. Απλά θα πρέπει να παραμείνεις θετικός και να συνεχίσεις να τραβάς προς τα μπροστά». Βέβαια, αν και θα πρέπει να προσπαθούμε να «ευχαριστούμε για όλα»,¹ το να προσπαθείς να επιπλεύσεις μέσα απ' αυτές τις φουρτούνες ίσως και να σου είναι δύσκολο όταν συμβαίνει κάτι τέτοιο.

Και ενώ εσύ, δεν μπορείς καλά – καλά να σταθείς στα πόδια σου, με όσα υποφέρεις, πώς μπορείς να κάνεις κάποιον να καταλάβει τι περνάς, όταν αυτός ποτέ του δεν αντιμετώπισε ακριβώς το ίδιο πρόβλημα; Μήπως είσαι απλώς ένα μεγάλο μωρό; Ή μήπως ο πόνος και τα βάσανα επηρεάζουν το κάθε άτομο με διαφορετικούς τρόπους;

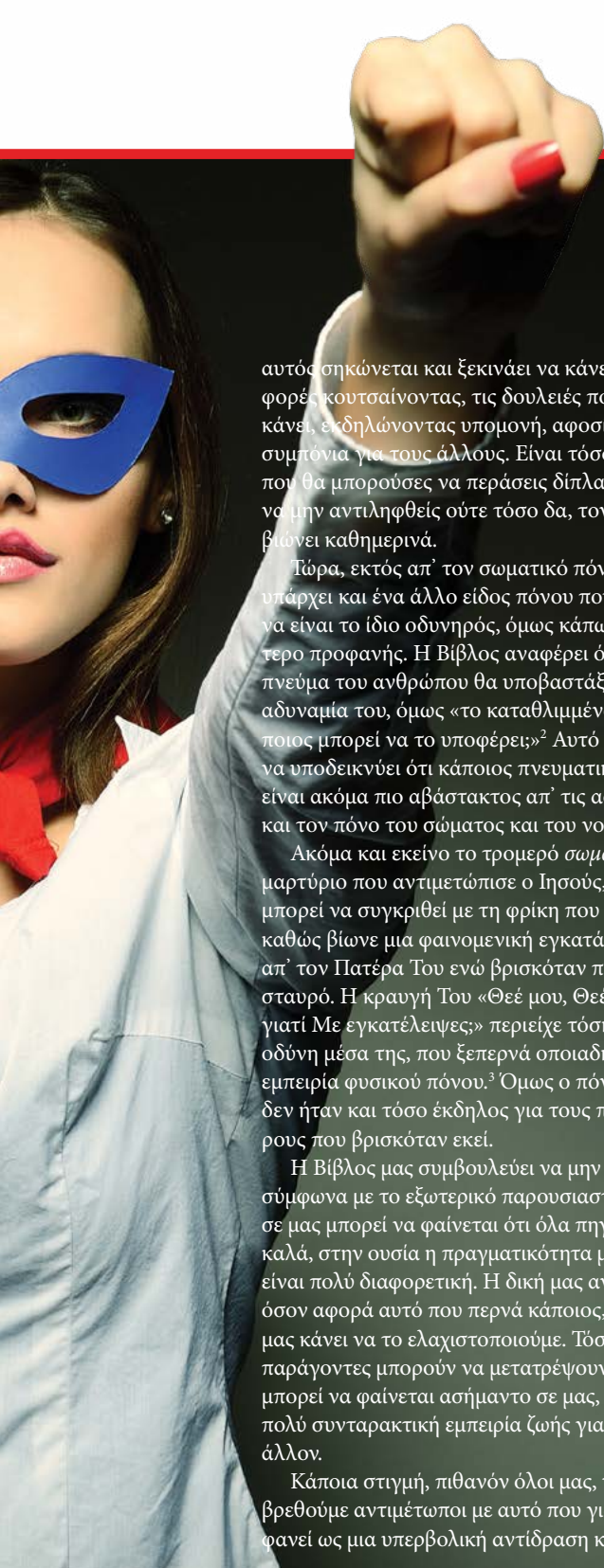
Βλέπετε, δεν μπορούμε να νοιώσουμε τι συμβαίνει στα εσώψυχα των άλλων. Ίσως στην ουσία να κάνουν μια προσπάθεια τύπου

υπερήρωα, αν αναλογιστούμε το τι υποφέρουν, όμως τείνουμε να βλέπουμε τα πράγματα πολύ διαφορετικά. Βλέπουμε την ανθρώπινη ύπαρξη να λυγίζει κάτω από κάτι που σε μας φαίνεται επουσιώδες. Απ' τη δική μας προοπτική, αυτό που δείχνει να περνά κάποιος ίσως να μη δείχνει και τόσο σοβαρό, όμως έχουμε εμείς την δυνατότητα να εξακριβώσουμε αν όντως αυτό αληθεύει;

Είναι προφανές ότι εκείνοι που βιώνουν πείνα, πόλεμο, βία ή βασανιστήρια, αντιμετωπίζουν επίπεδα ταλαιπωρίας και απώλειας πολύ πιο σημαντικά απ' ό,τι περνάνε οι περισσότεροι άνθρωποι. Όμως πολλές φορές υπάρχουν και περιπτώσεις ταλαιπωρίας και στεναχώριας που είναι αρκετά σοβαρές και εξουθενωτικές, όμως επειδή συμβαίνουν εσωτερικά, είναι μη ορατές. Συχνά, το βάθος και το μέγεθος από κάτι που περνάνε οι άνθρωποι δεν είναι έκδηλα εξωτερικά.

Γνωρίζω κάποιον, τον οποίο θεωρώ έναν αληθινό άγιο του Θεού, που έχει αντιμετώπισει πόνο και ταλαιπωρία στην περισσότερη ζωή του σε τέτοιο βαθμό, που είμαι σίγουρη ότι εγώ, ποτέ δεν θα είχα αντέξει. Κι όμως, αν και μερικές φορές δεν μπορεί ν' ανοίξει ούτε τα μάτια του, λόγω του πόνου που υποφέρει,

1. βλ. Θεσσαλονικείς 5:18
2. Παροιμίες 18:14
3. βλ. Ματθαίου 27:46
4. βλ. Σαμουήλ Α' 16:7, Ιωάννη 7:24
5. βλ. Κορινθίους Β' 1:4

αυτός σηκώνεται και ξεκινάει να κάνει, μερικές φορές κουτσαίνοντας, τις δουλειές που έχει να κάνει, εκδηλώνοντας υπομονή, αφοσίωση και συμπόνια για τους άλλους. Είναι τόσο θετικός που θα μπορούσες να περάσεις δίπλα του και να μην αντιληφθείς ούτε τόσο δα, τον πόνο που βιώνει καθημερινά.

Τώρα, εκτός απ' τον σωματικό πόνο, υπάρχει και ένα άλλο είδος πόνου που μπορεί να είναι το ίδιο οδυνηρό, όμως κάπως λιγότερο προφανές. Η Βίβλος αναφέρει ότι, το πνεύμα του ανθρώπου θα υποβαστάξει την αδυναμία του, όμως «το καταθλιμμένο πνεύμα ποιος μπορεί να το υποφέρει;»² Αυτό δείχνει να υποδεικνύει ότι κάποιος πνευματικός πόνος είναι ακόμα πιο αβάστακτος απ' τις ασθένειες και τον πόνο του σώματος και του νου.

Ακόμα και εκείνο το τρομερό *σωματικό* μαρτύριο που αντιμετώπισε ο Ιησούς, δεν μπορεί να συγκριθεί με τη φρίκη που υπέφερε καθώς βίωσε μια φαινομενική εγκατάλειψη απ' τον Πατέρα Του ενώ βρισκόταν πάνω στον σταυρό. Η κραυγή Του «Θεέ μου, Θεέ Μου, γιατί Με εγκατέλειπες;» περιείχε τόση ψυχική οδύνη μέσα της, που ξεπερνά οποιαδήποτε εμπειρία φυσικού πόνου.³ Όμως ο πόνος εκείνος δεν ήταν και τόσο έκδηλος για τους περισσότερους που βρισκόταν εκεί.

Η Βίβλος μας συμβουλεύει να μην κρίνουμε σύμφωνα με το εξωτερικό παρουσιαστικό.⁴ Ενώ σε μας μπορεί να φαίνεται ότι όλα πηγαίνουν καλά, στην ουσία η πραγματικότητα μπορεί να είναι πολύ διαφορετική. Η δική μας αντίληψη όσον αφορά αυτό που περνά κάποιος, μπορεί να μας κάνει να το ελαχιστοποιούμε. Τόσοι πολλοί παράγοντες μπορούν να μετατρέψουν κάτι που μπορεί να φαίνεται ασήμαντο σε μας, σε μια πολύ συνταρακτική εμπειρία ζωής για κάποιον άλλον.

Κάποια στιγμή, πιθανόν όλοι μας, να βρεθούμε αντιμέτωποι με αυτό που για μας θα φανεί ως μια υπερβολική αντίδραση κάποιου

σε κάτι ή με κάτι που αυτός δυσκολεύεται, κάτι που εμείς θεωρούμε ως ελάχιστος σημασίας. Ίσως και να μπορούμε στο πειρασμό να πούμε από μέσα μας «έλα τώρα, μπορείς να τα καταφέρεις». Όμως αυτό που ελπίζω, είναι ότι πάντα θα μπορούμε να θυμόμαστε πως δεν έχουμε την παραμικρή ιδέα για το τι αντιμετωπίζει ένα άλλο άτομο και τι βιώνει ή πόσο δύσκολη μπορεί να είναι μια *φαινομενικά* ασήμαντη δοκιμασία, κάλυμα ή ταλαιπωρία γι' αυτούς.

Ο Θεός βλέπει αυτό που εμείς αδυνατούμε να δούμε. Δεν είναι δουλειά μας να καθορίσουμε εμείς σε τι βαθμό υποφέρει κάποιος ή να πάρουμε την απόφαση αν κάποιος αξίζει την αγάπη και τη συμπόνια του Θεού που του προσφέρουμε εμείς ως οι αντιπρόσωποί Του. Η εντολή Του προς εμάς είναι να ακολουθούμε Αυτόν και να εκδηλώνουμε την ανιδιοτελή αγάπη Του στον κόσμο, σ' έναν κόσμο που χρειάζεται την αγάπη Του τόσο πολύ. Γι' αυτό λοιπόν, ας αποφύγουμε το να κρίνουμε και να ζυγίζουμε τα πράγματα σύμφωνα με το δικό μας σκεπτικό, όταν έχει να κάνει με τις προκλήσεις και τα βάσανα που αντιμετωπίζουν οι άλλοι.

Η συμπόνια είναι τόσο αναγκαία για να βοηθάμε εκείνους που συναντάμε. Με το να δείχνουμε κατανόηση και έλεος, μπορούμε να επιδεικνύουμε την ανιδιοτελή αγάπη του Θεού, ακόμα και όταν εμείς δεν ξέρουμε τι να κάνουμε ή τι να πούμε. Η δική Του συμπόνια όπως την προσφέρουμε εμείς, μπορεί να παρηγορήσει τους άλλους στα δικά τους βάσανα με τον ίδιο τρόπο που παρηγορεί και εμάς.⁵

Ας πασχίζουμε, λοιπόν, να είμαστε το καλύτερο δυνατό παράδειγμα της αγάπης του Θεού που μπορούμε να είμαστε.

Η ΜΑΡΙΑ ΦΟΝΤΕΪΝ ΚΑΙ Ο ΣΥΖΥΓΟΣ
ΤΗΣ, ΠΗΤΕΡ ΑΜΣΤΕΡΝΤΑΜ, ΕΙΝΑΙ
ΔΙΕΥΘΥΝΟΝΤΕΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ, ΜΙΑΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ
ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΠΙΣΤΗΣ. ■

Μια ανιδιοτελής ζωή

Η ΑΝΙΔΙΟΤΕΛΕΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΝΑ ΚΑΝΕΙ ΜΟΝΟ ΜΕ ΤΗΝ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΧΡΗΜΑΤΩΝ. Μερικές φορές είναι ευκολότερο να δίνουμε χρήματα, απ' το να δίνουμε απ' τον εαυτό μας. Για να προσφέρουμε τον χρόνο μας, τη προσοχή μας, τη συμπόνια μας, την κατανόησή μας και τις προσευχές μας σε κάποιον άλλον, θα πρέπει να είμαστε «το γνήσιο προϊόν». Πρέπει να επικοινωνούμε με τους γύρω μας, να κατανοούμε, να συμπονάμε και να κάνουμε κάτι γι' αυτό. Συχνά είναι αυτές οι προσφορές χρόνου που μετράνε πραγματικά – όπως όταν βάζουμε στην άκρη την ημέρα που έχουμε κενή και πάμε να συμμετέχουμε στο έργο κάποιας φιλανθρωπικής ομάδας ή να επισκεφτούμε κάποιον που είναι ασθενής.

Δεν έχει να κάνει μόνο με τα χρήματα. Είναι το τι προσφέρουμε μέσα απ' την καρδιά μας, από αγάπη και μόνο.

Υπάρχει μια πολύ όμορφη ιστορία για έναν Χριστιανό απόστολο που δίδασκει στην Αφρική. Λίγο πριν τις γιορτές των Χριστουγέννων έλεγε στους ντόπιους μαθητές του πως οι

Χριστιανοί, σαν μια έκφραση της χαράς τους, δίνουν δώρα ο ένας στον άλλον την ημέρα της γέννησης του Χριστού.

Το πρωινό των Χριστουγέννων ένας απ' τους ντόπιους μαθητές έφερε στον δάσκαλο ένα κοχύλι αφάνταστης ομορφιάς. Όταν τον ρώτησε που είχε ανακαλύψει ένα τόσο εντυπωσιακό κοχύλι, ο ντόπιος μαθητής απάντησε ότι είχε περπατήσει για πολλά χιλιόμετρα για να πάει σε έναν όρμο της παραλίας, σε ένα και μοναδικό σημείο όπου μπορούσαν να ανευρεθούν τέτοια κοχύλια.

«Το θεωρώ υπέροχο το ότι ταξίδεψες τόσο μακριά για να μου φέρεις αυτό το υπέροχο δώρο», του είπε χαρούμενος ο δάσκαλος.

Με τα φωτεινά του μάτια, ο ντόπιος μαθητής τού απάντησε «Μακρινό περπάτημα, μέρος του δώρου».

Όλοι μας έχουμε πάμπολλες ευκαιρίες να βοηθάμε τους γύρω μας. Η Βίβλος μας λέει: «Κάθε ένας ανάλογα με την προαίρεση της καρδιάς του, όχι με λύπη ή από ανάγκη· επειδή, τον πρόσχαρο δότη αγαπάει ο Θεός».¹ Ας αναζητούμε λοιπόν τρόπους να

προσφέρουμε στους γύρω μας. Ας το κάνουμε συνήθεια. Ας κάνουμε την ανιδιοτελή προσφορά του χρόνου μας, της υπηρεσίας μας και των οικονομικών μας μέρος απ' τον προσωπικό μας κώδικα ηθικής και θα ανακαλύψουμε ότι δεν θα μας λείπει ποτέ τίποτα, αφού ο Θεός θα μας τα ανταποδίδει άφθονα και η ανιδιοτελής μας ζωή, θα είναι μια ευλογημένη ζωή. Ποτέ δεν θα μετανιώσετε που προσφέρατε, τόσο σ' αυτή τη ζωή όσο και στη μέλλουσα.

Όταν η Χριστιανική σου αγάπη μετατρέπεται από κήρυγμα σε ζωντανό παράδειγμα της γενναιοδωρίας, της φροντίδας και της συμπόνιας του Ιησού, είναι σαν να ντύνεις την αγάπη σου με ρούχα εργασίας και να ετοιμάζεις να οικοδομήσεις κάτι όμορφο. Αυτό είναι το είδος της καθημερινής αγάπης σε πράξη που κάνει τους άλλους να την προσέξουν, καθώς είναι ένα ζωντανό παράδειγμα της ανιδιοτελούς αγάπης του Ιησού.

Ο ΠΗΤΕΡ ΑΜΣΤΕΡΝΤΑΜ ΚΑΙ Η ΣΥΖΥΓΟΣ ΤΟΥ, ΜΑΡΙΑ ΦΟΝΤΕΪΝ, ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΝ ΤΗ ΔΙΕΘΝΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ, ΜΙΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΠΙΣΤΗΣ. ■

1. Κορινθίους Β' 9:7

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΕΒΙΝ ΣΟΣΑ

ΚΑΠΟΙΟΣ ΜΑΣ ΒΛΕΠΕΙ

ΚΑΘΩΣ ΒΙΑΖΟΜΟΥΝ ΝΑ ΠΑΩ ΣΕ ΕΝΑ ΡΑΝΤΕΒΟΥ, πέρασα δίπλα από μια γυναίκα που ζητιάνευε με ένα μωρό στα χέρια της. Εδώ στο Καράκας της Βενεζουέλας τέτοιες εικόνες είναι κάτι το πολύ κοινό.

Δώσε της κάτι. Αναγνώρισα αμέσως εκείνη τη φωνή μέσα μου σαν του Ιησού.

Ναι, αλλά αν της δώσω, μάλλον θα τα ξοδέψει σε ναρκωτικά, διαμαρτυρήθηκα εγώ ενώ συνέχισα να προχωρώ.

Τότε λοιπόν, αγόρασε της λίγο φαγητό.

Λίγο πιο κάτω υπήρχε μια καντίνα. Εντάξει, θα το κάνω για Σένα.

Παρήγγειλα βιαστικά ένα σάντουιτς και πήγα να της το προσφέρω. Καθώς της το προσέφερα, της είπα ότι ο Ιησούς την αγαπά και την ρώτησα αν θα μπορούσα να προσευχηθώ γι' αυτήν. Είπε ναι και προσευχήθηκα μαζί της εκεί και τότε.

Μερικές μέρες αργότερα σταμάτησα στην ίδια καντίνα να πάρω κάτι για να φάω, όμως ο ιδιοκτήτης της καντίνας δεν με άφηνε να πληρώσω. «Είδα τις προάλλες τι έκανες», είπε αυτός. «Όχι μόνο αγόρασες το σάντουιτς γι' αυτή την άστεγη κοπέλα, αλλά και προσευχήθηκες μαζί της. Είμαι εδώ 15 χρόνια. Χιλιάδες άνθρωποι περνάνε από εδώ καθημερινά, όμως ποτέ μου δεν είδα κάτι παρόμοιο! Όποτε περνάς από εδώ και θέλεις να φας κάτι, δεν θα πληρώνεις τίποτα.»

Σαν αυτόν τον ιδιοκτήτη της καντίνας, ο Θεός πάντα μας βλέπει και «ο Πατέρας σου, που βλέπει στα κρυφά, Αυτός θα σου το ανταποδώσει στα φανερά».¹

Ο ΚΕΒΙΝ ΣΟΣΑ ΕΙΝΑΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΛΗΡΟΥΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΑΦΡΙΚΗ. ■

1. Ματθαίου 6:4

«Αγάπα Κύριο τον Θεό σου από όλη την καρδιά σου, και από όλη την ψυχή σου, και από όλη τη διανοιά σου». Αυτή είναι πρώτη και μεγάλη εντολή. Δεύτερη, όμως, όμοια μ' αυτή είναι: «Αγάπα τον πλησίον σου σαν τον εαυτό σου». Σ' αυτές τις δύο εντολές στηρίζεται όλος ο νόμος και οι προφήτες. — *Ιησούς, Ματθαίου 22:37-40*

♦
Όλα σας τα έργα ας γίνονται με αγάπη. — *Κορινθίους Α' 16:14*

♦
Ένας Χριστιανός επιδεικνύει πραγματική ταπεινότητα όταν δείχνει την πραότητα του Χριστού, με το να είναι πάντα έτοιμος να βοηθήσει τους άλλους, με το να λέει ευγενικά λόγια και να κάνει ανιδιοτελείς πράξεις, πράγματα τα οποία εξυψώνουν και εξευγενίζουν το πιο ιερό μήνυμα που ήλθε ποτέ στον κόσμο μας.

— Έλλεν Τ. Ουάιτ (1827-1915)

ΤΟ ΘΑΥΜΑ ΜΕ ΤΟ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΖΟΪΣ ΣΑΤΕΝ

ΣΤΗ ΝΕΑ ΥΟ

ΕΚΕΙΝΗ ΤΗΝ ΑΝΟΙΞΗ ΤΟΥ 1972 ΟΙ ΜΗΝΕΣ ΗΤΑΝ ΔΥΣΚΟΛΟΙ. Ήθελα απεγνωσμένα να κάνω ένα μωρό, να το κρατώ στα χέρια μου, ένα δικό μου μωρό. Δύο φορές είχα αποβάλλει και για την απογοήτευση που είχα νοιώσει θεωρούσα υπόλογο τον Θεό και γι' αυτό Του έλεγα, *Τι έκανες Εσύ, όταν εγώ Σε εμπιστεύομαι να απαντήσεις στις προσευχές μου;* Απλώς δεν μπορούσα να προχωρήσω στη ζωή μου.

Ο σύζυγός μου ο Νταν και εγώ μετακομίζαμε στη Νέα Υόρκη για να εργαστούμε σε μια Χριστιανική αποστολή στο Ηστ Σάιτ. Χρειαζόμουν εκείνη την αλλαγή. Ο Νταν βρισκόταν ήδη εκεί, ενώ εγώ ταξίδευα τώρα προς τα εκεί έχοντας πάρει τον αυτοκινητόδρομο μέσω της Βοστώνης. Στο ταξίδι με το λεωφορείο, είχα ακουμπήσει το κεφάλι μου στο παράθυρο και έκλαιγα. Καθώς περνούσαν οι ώρες, είχα αρχίσει να αμφιβάλω για όλα όσα πίστευα και είχα ενθαρρύνει και άλλους να πιστέψουν. Τι δουλειά είχα εγώ με Χριστιανική αποστολική εργασία; Πώς θα μπορούσα εγώ να πω στους άλλους να εμπιστευτούν τον Θεό όταν η δική μου πίστη ήταν τόσο πεσμένη; Η ζωή μου είχε αρχίσει να βγαίνει εκτός ελέγχου.

Μετά από ένα φαινομενικά ατέλειωτο ταξίδι, το λεωφορείο έφθασε στη Νέα Υόρκη. Είχα βρεθεί και άλλες φορές στη Νέα Υόρκη, όμως όταν βρισκόμουν εκεί ένοιωθα σαν να πνίγομαι. Η πόλη ήταν τεράστια,

πολύασχολη και απρόσωπη. Συνήθως περπατούσα σαν ξένη τουρίστρια, κοιτώντας τους ουρανοξύστες. Όμως αυτή τη φορά δεν πρόσεχα τους ουρανοξύστες. Αναζητούσα ένα κομμάτι από γαλάζιο ουρανό.

Βρήκα έναν τηλεφωνικό θάλαμο και κάλεσα τον σύζυγό μου, απεγνωσμένη να ακούσω τη φωνή του. Τα λίγα ψιλά που είχα μαζί μου είχαν αρχίσει να

ΤΑΞΙ

ΡΚΗ

ξοδεύονται σε τηλεφωνικούς θαλάμους που δεν δούλευαν, όμως δεν ανησυχούσα ακόμα. Ο Νταν θα ερχόταν να με πάρει σύντομα.

Όταν τελικά βρήκα έναν τηλεφωνικό θάλαμο που δούλευε, ο Νταν δεν απαντούσε στο τηλεφώνημά μου. Πήρα έναν καφέ και δοκίμασα να τηλεφωνήσω ξανά, όμως χωρίς αποτέλεσμα.

Βγήκα στον δρόμο να βρω ένα ταξί και αντιλήφθηκα ότι είχε αρχίσει να νυχτώνει. Τα φώτα της πόλης θόλωναν τα δάκρυα που κυλούσαν από τα μάτια μου.

Ξαναπήγα στον τηλεφωνικό θάλαμο και δοκίμασα ξανά. Πάλι τίποτα. Αντιλήφθηκα ότι δεν είχα πει στον Νταν την ακριβή ώρα της άφιξής μου και το μόνο που είχα ήταν η διεύθυνση της αποστολής στο Ηστ Σάιντ, όπου θα κάναμε εθελοντική εργασία και βρισκόταν σε μια περιοχή γνωστή ως η Κουζίνα της Κόλασης.

Αρχισα να φοβάμαι λίγο, καθώς βγήκα ξανά στον δρόμο για να σταματήσω ένα ταξί. Όταν έδωσα στον ταξιτζή τη διεύθυνση της αποστολής, αυτός με ρώτησε με απότομο τρόπο, «Σίγουρα εκεί θες να πας;» Και μετά έβαλε το ταξίμετρο και ξεκίνησε.

Το ταξίμετρο έδειχνε να πηγαίνει

πιο γρήγορα απ' τις ρόδες του αυτοκινήτου καθώς μπήκαμε στην κίνηση. Έβγαλα το πορτοφόλι μου και μέτρησα ξανά τα χρήματα που μου είχαν απομείνει, σκεπτόμενη όταν είχα μπει στο ταξί, πως αν τα χρήματα δεν μου έφταναν, θα έμπαينا στο γραφείο της αποστολής και θα ζητούσα το υπόλοιπο ποσό από κάποιον, τώρα όμως είχα τις αμφιβολίες μου.

Προσπάθησα να δω καλύτερα το πρόσωπο του οδηγού καθώς τα φώτα του δρόμου έπεφταν πάνω στο ταξί. Το πρόσωπό του έδειχνε να έχει μια σκληρότητα και ρυτίδες, λες και ήταν πρώην κατάδικος ή γκάνγκστερ. Ξανάφερα στον νου μου την τραχιά φωνή του όταν τον ρώτησα για τη διεύθυνση που του είχα δώσει. Μετά πρόσεξα μια μεγάλη ουλή που κάλυπτε τον μισό λαιμό του. Δεν ήταν ο τύπος του ανθρώπου με τον οποίο θα μπορούσα να πιάσω συζήτηση ή να πω κάτι.

Καθώς έγειρα πάλι πίσω στο κάθισμα, είδα το συνολικό ποσό στο ταξίμετρο να υπερβαίνει το ποσό μέσα στην τσάντα μου. *Έπρεπε να είμαι πιο υπομονετική. Έπρεπε να περιμένω στον σταθμό των λεωφορείων και να συνεχίσω να τηλεφωνώ στον Νταν.* Έφερα στον νου μου όλες τις άσχημες ιστορίες που είχα διαβάσει για τους ταξιτζήδες και σκέφθηκα ότι *είχα κάνει ένα τρομερό λάθος!*

Και τότε έκανα κάτι που θα έπρεπε να είχα κάνει από πιο πριν. Ξέχασα τα παράπονα που είχα με τον Θεό και προσευχήθηκα σιωπηλά: *Θεέ μου,*

βρίσκομαι σε αδιέξοδο! Σε παρακαλώ προστάτεψέ με και δείξε μου αν μπορώ να κάνω κάτι να Σε βοηθήσω να με φέρεις ασφαλή στον προορισμό μου.

Η απάντηση ήλθε κάπως απότομα μες τον νου μου: *Μίλησέ του για Εμένα.* Πριν βρω δικαιολογία για να μην το κάνω, πήρα βαθειά ανάσα και άρχισα να του μιλάω:

«Πρέπει να εξομολογηθώ κάτι. Η διαδρομή αυτή μου κοστίζει περισσότερο απ' ό,τι περίμενα και δεν έχω αρκετά χρήματα μαζί μου για να σε πληρώσω. Είμαι καθοδόν στο κτίριο μιας Χριστιανικής αποστολής, όπου θα εργαστώ εθελοντικά μαζί με τον σύζυγό μου. Δεν ξέρω πολλά για τη Νέα Υόρκη και δεν αντιλήφθηκα πόσο μακριά είναι το Ηστ Σάιντ. Όταν φθάσουμε εκεί, θα πρέπει να μπω μέσα για να βρω ακόμα λίγα χρήματα για να σε πληρώσω. Ο σύζυγός μου κι εγώ προσπαθούμε να ζούμε όπως και ο Ιησούς, κηρύττοντας το Ευαγγέλιο στον καθένα που συναντάμε και εμπιστευόμαστε Αυτόν να προμηθεύσει τις ανάγκες μας καθημερινά».

Καθώς εγώ συνέχιζα να του μιλάω, ο Ιησούς μου έδινε τις λέξεις που έπρεπε να πω, «Βλέπεις τόσο πολλοί άνθρωποι χρειάζονται την αγάπη Του, τη θεραπεία Του και Αυτός έχει τις απαντήσεις για κάθε ανάγκη. Μπορεί να θεραπεύσει κάθε πληγή, κάθε πόνο. Οι απαντήσεις Του θέλουν μόνο μια μικρή προσευχή για να έρθουν. Ζήτησες ποτέ τον Ιησού να έρθει μέσα στην καρδιά σου;»

Μετά ησυχία, απόλυτη ησυχία, μετά

ένας βήχας και μετά ένα ρουθούνισμα. Καθώς έγειρα προς τα μπροστά είδα ένα δάκρυ να κυλά στο πρόσωπο του ταξιτζή.

«Η γιαγιά μου με πήγαινε στην εκκλησία όταν ήμουν μικρός», άρχισε να λέει με τρεμάμενη φωνή. «Μου μιλούσε για τον Ιησού. Είχα προσευχηθεί μαζί της. Όμως όταν πέθανε, κανένας δεν μου μιλούσε πια για τον Ιησού. Έχεις δίκιο. Τόσο πολλοί άνθρωποι χρειάζονται θεραπεία. Την χρειάζομαι κι εγώ. Έχω κάνει πολύ άσχημη ζωή. Η γιαγιά μου θα ντρεπόταν για όσα άσχημα πράγματα έχω κάνει. Δεν νομίζω πως ο Ιησούς θα με συγχωρούσε τώρα».

Τώρα ήταν η δική μου σειρά να αρχίσω να κλαίω. «Ο Ιησούς σταυρώθηκε ανάμεσα σε δύο εγκληματίες. Ο ένας ζήτησε συγχώρεση και ο Ιησούς του είπε, 'Αυτή τη μέρα θα είσαι μαζί Μου στον Παράδεισο'. Ο Ιησούς είπε ότι δεν ήρθε να κηρύξει στους καλούς ανθρώπους ή εκείνους που νόμιζαν ότι δεν χρειάζονταν τη βοήθειά Του. Κήρυξε στον καθένα – μαζί και τους απόβλητους, τους μεθύστακες και τις πόρνες, σ' εκείνους που ήξεραν ότι Τον χρειάζονταν. Αυτό θα κάνει και για σένα, το μόνο που έχεις να κάνεις είναι

να Του ζητήσεις να σε συγχωρέσει και Αυτός θα το κάνει. Θα σε συγχωρέσει για *οτιδήποτε έχεις κάνει*».

Όλο το πρόσφατο παρελθόν μου πέρασε απ' τον νου μου αστραπιαία – οι αμφιβολίες μου και η αποτυχία μου να συνεχίσω να εμπιστεύομαι τον Θεό όταν όλα έδειχναν να ηγγαίουν εντελώς στραβά. «Μπορεί να μας συγχωρέσει που αμφιβάλλαμε γι' Αυτόν», είπα με τρεμάμενη φωνή. «Όταν Του εμπιστευόμαστε τη ζωή μας και αποδεχόμαστε ότι Αυτός γνωρίζει ακριβώς τι χρειαζόμαστε και ότι θα απαντήσει στις προσευχές μας όταν έλθει ο κατάλληλος καιρός, τότε είναι που μπορεί να κάνει τα μεγαλύτερα θαύματα για εμάς».

«Μη σε πειράζει για τα λεφτά», είπε ο ταξιτζής. «Θα σε πάω όπου πρέπει να πας και θα το πληρώσω εγώ. Αυτό που κάνεις είναι πολύ σημαντικό. Η Κουζίνα της Κόλασης είναι γεμάτη από ανθρώπους που πρέπει να ακούσουν για τον Χριστό. Θα προσεύχομαι και εγώ περισσότερο τώρα και θα προσπαθήσω να γίνω καλύτερος άνθρωπος. Ο Θεός σε έστειλε σε μένα».

Φθάσαμε στο κτίριο της αποστολής και βγήκε έξω να με βοηθήσει με τα πράγματά μου. Τον αγκάλιασα και

του είπα ότι ο Θεός ποτέ δεν θα τον εγκαταλείψει. Περιμένε μέχρι να βγει κάποιος να με συναντήσει, μετά χαμογέλασε και με χαιρέτισε καθώς έφευγε.

Εκείνοι στους οποίους είπα την ιστορία με τον ταξιτζή, έμειναν εμβρόντητοι. Μου είπαν ότι οι ταξιτζήδες στη Νέα Υόρκη είναι μερικοί απ' τους πιο σκληροτράχηλους ανθρώπους στον κόσμο. Ποτέ τους δεν χαρίζουν δωρεάν διαδρομές σε κανέναν.

Όμως μέσα μου γνώριζα ότι το μεγαλύτερο θαύμα αυτής της συνάντησης δεν ήταν η δωρεάν διαδρομή. Ήταν το ότι δύο άνθρωποι που χρειάζονταν να έλθουν πιο κοντά στον Θεό, ένοιωσαν τον Θεό να τους αγγίζει. Τα δάκρυα στο πρόσωπο εκείνου του φαινομενικά σκληροτράχηλου ταξιτζή με έκαναν να το δω αυτό. Τα λόγια που μου είχε δώσει ο Θεός να του πω, ήταν ακριβώς ό,τι χρειαζόμουν εγώ για να ακούσω. Ο Θεός είχε στείλει αυτόν σε μένα.

Η ΤΖΟΪΣ ΣΑΤΕΝ ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑ ΚΑΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΚΑΙ ΖΕΙ ΣΤΟ ΣΑΝ ΑΝΤΟΝΙΟ ΤΩΝ ΗΠΑ. ΔΕΙΤΕ ΤΟ ΜΠΛΟΓΚ ΤΗΣ ΣΤΟ [HTTPS://JOY4DAILYDEVOTIONALS.BLOGSPOT.COM/](https://joy4dailydevotionals.blogspot.com/). ■

ΑΠΟ ΤΟΝ ΣΤΗΒ ΧΑΡΤΣ

ΓΥΡΙΖΟΝΤΑΣ ΣΕΛΙΔΑ

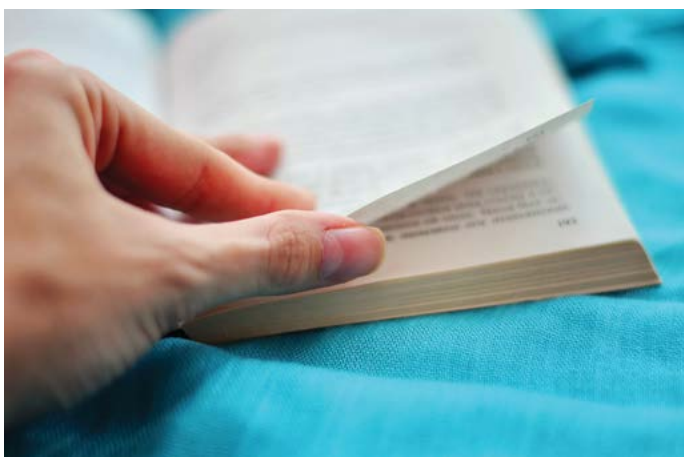
ΕΝΑ ΓΕΓΟΝΟΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΔΥΣΚΟΛΟ ΝΑ ΑΠΟΔΕΧΘΟΥΜΕ ΜΕ ΣΚΟΠΟ ΝΑ ΕΝΑΓΚΑΛΙΣΤΟΥΜΕ ΠΛΗΡΩΣ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ,

είναι το ότι πρέπει να αφήνουμε ξοπίσω μας όχι μόνο το μακρινό παρελθόν αλλά και το πρόσφατο. Αυτό μπορεί να γίνει ιδιαίτερα δύσκολο σε καιρούς μείζονων αλλαγών, όπως η συνέχεια μετά από μια διαλυμένη σχέση ή η αλλαγή εργασίας ή από το ένα σπίτι σε άλλο.

Αυτό που με βοηθάει είναι να θυμάμαι ότι η ζωή είναι σαν ένα βιβλίο με σελίδες που πρέπει να γυρίζουν. Είναι αδύνατον να διαβάσεις ένα ολόκληρο βιβλίο χωρίς να γυρίσεις τις σελίδες του, το οποίο σημαίνει ότι το κάθε κεφάλαιο πρέπει να κλείσει με σκοπό να αρχίσει το επόμενο.

Μια και είμαι τυφλός, διαβάζω βιβλία με μια εφαρμογή που βγάζει φωτογραφίες της κάθε σελίδας καθώς κρατώ την κάμερα από πάνω της και μετά μου τη διαβάζει με ψηφιακή φωνή. Όπως ακριβώς και κάποιος αναγνώστης που βλέπει και διαβάζει, όταν φθάνω στο τέλος της σελίδας, πρέπει να γυρίσω στην επόμενη με σκοπό να συνεχίσω την ιστορία.

Σε όλη μου τη ζωή, έχω βιώσει πολλές αλλαγές γυρισμού σελίδας. Με το να έχω δραστηριοποιηθεί σε Χριστιανικές αποστολές στα 36 μου χρόνια ζωής, έχω μετακινηθεί με

την οικογένεια μου πάρα πολύ. Σε πολλές απ' αυτές τις μετακομίσεις και αλλαγές, έπρεπε να αφήσω ξοπίσω μια υπηρεσία που μου είχε ανατεθεί προσωπικά, όπως επίσης και κάποιες καλές φίλιες, ώστε να ξεκινήσω σε μια καινούργια και άγνωστη περιοχή. Πάντα ένοιωθα διστακτικός στο ξεκίνημα και πάντα υπήρχαν ανάμικτα συναισθήματα.

Όμως κάθε φορά, κατάφερα να γυρίσω σελίδα και να συνεχίσω με την ιστορία της ζωής μου. Στο τέλος, έκανα πάντα νέους φίλους και προσέγγιζα νέους στόχους, τα οποία δεν θα συνέβαιναν αν εγώ δεν ήμουν πρόθυμος να γυρίσω σελίδα.

Η Βίβλος είναι γεμάτη από ανθρώπους που έπρεπε να γυρίσουν αρκετές σελίδες με σκοπό να εκπληρώσουν το κάλεσμα του Θεού στη ζωή τους, απ' τον Αβραάμ μέχρι και τον Ιησού αλλά και με άλλους μετά.

Μήπως κι εσείς νοιώθετε να βρίσκεστε στο τέλος μιας σελίδας ή ενός κεφαλαίου στη ζωή σας; Ελπίζω το παραπάνω να σας ενθαρρύνει να γυρίσετε σελίδα δια πίστεως και να ξεκινήσετε ένα νέο κεφάλαιο με εμπιστοσύνη, γνωρίζοντας πως Εκείνος που γράφει το βιβλίο της ζωής σας ήταν μαζί σας μέχρι εκείνο το σημείο και θα συνεχίσει να παραμένει μαζί σας μέχρι το τέλος.¹

Ο ΣΤΗΒ ΧΑΡΤΣ ΕΙΝΑΙ ΕΚ ΓΕΝΕΤΗΣ ΤΥΦΛΟΣ. ΕΙΝΑΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ, ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΚΑΙ ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΣΤΗ ΒΟΡΕΙΑ ΑΜΕΡΙΚΗ. ■

1. βλ. Ματθαίου 28:20

Υπόθεση- ανακύκλωση

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΥΣ ΣΤΕΝΤΖΕΡ

ΕΜΕΙΝΑ ΕΚΠΛΗΚΤΟΣ ΟΤΑΝ ΕΙΔΑ ΕΚΕΙΝΕΣ ΤΙΣ ΧΡΩΜΑΤΙΣΤΕΣ, περίτεχνες κατασκευές σε ένα βίντεο του YouTube. Μικρά σπιτάκια, λίγο μεγαλύτερα απ' αυτά που χρησιμοποιούνται για σκύλους, με πόρτες, στρογγυλά παραθυράκια και επικλινείς σκεπές ώστε να φεύγει το νερό της βροχής. Και όλα τους πάνω σε ρόδες, ώστε να μπορούν να μετακινούνται. Πράγματι τα σπιτάκια αυτά έδειχναν τόσο άνετα.

Η αλήθεια είναι ότι τα σπιτάκια αυτά δεν ήταν για σκύλους, αλλά για τους άστεγους στην πόλη του Όκλαντ, κατασκευασμένα εξ ολοκλήρου από αντικείμενα που έχουν πεταχτεί και μπορούν να ανακυκλωθούν.

Αυτά τα σπιτάκια είναι μέρος από ένα εγχείρημα που ξεκίνησε ένας καλλιτέχνης με το όνομα Γκρέγκορι Κλόεν, ο οποίος θέλει να προσφέρει στους άστεγους κάτι το δικό τους. Ο Κύριος Κλόεν αναζητά στους δρόμους πεταγμένα έπιπλα και άλλα υλικά και τα χρησιμοποιεί για να φτιάξει σπιτάκια για τους άστεγους. Μερικές απ' τις κατασκευές του είναι πραγματικά έργα τέχνης. Μπορεί να

μην είναι και τίποτα το σπουδαίο, όμως για τους άστεγους σημαίνουν πάρα πολλά και τους δίνουν κάποια ελπίδα και λίγο φως. Και σε αυτή την περίπτωση κάτι το οποίο έχει πεταχτεί χρησιμοποιείται για να δώσει λίγη ελπίδα.

Εκείνη τη βραδιά σκεφτόμουν για όλο αυτό το εγχείρημα. Αυτός ο άνθρωπος είναι πρόθυμος να χρησιμοποιήσει το ταλέντο του ώστε να δημιουργήσει κάτι και να κάνει τη διαφορά. Ο Θεός έχει δώσει σε όλους μας διαφορετικά χαρίσματα και όταν τα χρησιμοποιούμε για τον Θεό, ανεξάρτητα απ' το πόσο απλά μπορεί να φαίνονται, μπορεί και τα χρησιμοποιεί. Γι' Αυτόν, ο καθένας έχει αξία και ο καθένας είναι σημαντικός.

Θυμήθηκα επίσης ότι αυτά που πετάει κάποιος μπορούν να μετατραπούν σε θησαυρό για κάποιον άλλον. Μια φορά όταν ζούσα στη Βραζιλία, έβαλα έξω απ' την πόρτα του σπιτιού μας για πέταγμα τις παλιές μου δερμάτινες μπότες. Η μια τους είχε μια μεγάλη τρύπα στη σόλα – όμως και οι δύο τους εξαφανίστηκαν σε λιγότερο από ένα λεπτό.

Η ανακύκλωση απορριμμάτων μπορεί να γίνει ένα ενδιαφέρον θέμα,

ειδικά αν αναλογιστείτε αυτό που μου είπε ο Ιησούς στη διάρκεια των συλλογισμών μου για το παρελθόν μου! Όλοι νόμιζαν κάποτε ότι και εσύ ήσουν για πέταμα, όμως Εγώ σε ανακύκλωσα. Αυτή ήταν η αλήθεια. Σκέφτηκα τότε που ήμουν εντελώς χαμένος – συγκεχυμένος, μέσα στο σκοτάδι, χωρίς σκοπό και κανένα στόχο. Εκείνο τον καιρό που μου έλειπε η πίστη και το φως. Κανείς δεν είχε κάποια ελπίδα για μένα. Μπορούσα σχεδόν να τους ακούσω τι σκέπτονταν για μένα, *Καημένο παιδί. Μόνο για πέταμα είναι καλός*. Όμως ο Ιησούς είπε, *Εγώ μπορώ να σε ανακυκλώσω. Μπορώ να κάνω κάτι όμορφο με σένα*. Και αυτό έκανε.

Τι θέλω να πω με όλα αυτά;

Οτιδήποτε κάνουμε πρέπει να είναι για ανακύκλωση. Πρέπει να ανακυκλώσουμε αυτόν τον γερασμένο κόσμο και να φέρουμε τη βασιλεία του Θεού πάνω στη γη. Ο Ιησούς μας είπε: «Ας λάμψει το φως σας μπροστά στους ανθρώπους, για να δουν τα καλά σας έργα, και να δοξάσουν τον Πατέρα σας που είναι στους ουρανοούς».¹

Ο ΚΟΥΣ ΣΤΕΝΤΖΕΡ ΕΙΝΑΙ
ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ
ΣΤΗΝ ΟΛΛΑΝΔΙΑ. ■

1. Ματθαίου 5:16

ΕΝΑΣ ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΟΣ ΚΟΚΚΟΣ ΑΜΜΟΥ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΚΑΜΠΡΙΕΛ ΓΚΑΡΣΙΑ

ΟΤΑΝ ΚΑΤΙ ΕΧΕΙ ΝΑ ΚΑΝΕΙ ΜΕ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗ ΑΛΛΑΓΗ, είναι εύκολο να αποσιωπήσουμε το όλο θέμα και να αποφασίσουμε ότι δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα γι' αυτό – ή να μεταθέσουμε την ευθύνη σε κάποιον άλλον, ώστε εμείς να μην έχουμε καμιά υποχρέωση. Όμως ο Θεός, μας έχει δώσει την ευθύνη να φροντίζουμε τη δημιουργία Του, όχι μόνο από καθήκον, αλλά από αγάπη γι' Αυτόν και τα δημιουργήματά Του. «Και ο Κύριος ο Θεός πήρε τον άνθρωπο, και τον έβαλε στον παράδεισο της Εδέμ για να τον εργάζεται, και να τον φυλάττει». ¹ Αυτός είναι ο κύριος λόγος που με έχει παροτρύνει να νοιάζομαι περισσότερο για το περιβάλλον.

Όταν παρατηρούμε τον κόσμο γύρω μας και την καταστροφή που έχει υποστεί το περιβάλλον, αυτό μπορεί να μας κάνει να νοιώσουμε λύπη, απογοήτευση, ακόμα και φόβο. Είναι επίσης και η ανθρωπινή φύση να πούμε: «Στείλε τον αδελφό μου» ή «Άσε την κυβέρνηση ή τις μεγάλες επιχειρήσεις να το κάνουν. Αυτοί έχουν και τα μέσα και τα χρήματα. Δική τους η ευθύνη».

1. Γένεση 2:15

Όμως υπάρχουν πολλοί τρόποι για να γίνει η διαφορά. Αναλογιστείτε την Ολίβια Μπούλερ. Όταν ήταν 11, άρχισε να ζωγραφίζει, ζωγραφίες με πουλάκια και να τις πουλάει σε δημοπρασίες για να βοηθήσει με τα χρήματα στις προσπάθειες ανάκαμψης μετά από μια πετρελαιοκηλίδα που είχε χυθεί στον Κόλπο του Μεξικού.

Η θετική δράση είναι τόσο δυναμική όσο και μεταδοτική. Γείτονες μπορούν να δουλέψουν όλοι μαζί για να καθαρίσουν ένα πάρκο, τα παιδιά μπορούν να οργανώσουν μια ομάδα ώστε να καθαρίσουν μια παραλία από τα σκουπίδια. Όλοι μας μπορούμε να συμμετάσχουμε στο φύτεμα δένδρων. Ακόμα και οι μικρές πράξεις όπως το να σβήνουμε τα φώτα, να μην αφήνουμε τις βρύσες να τρέχουν, ή να κάνουμε μπάνιο με λιγότερο νερό μπορούν να κάνουν τη διαφορά και έναν καλύτερο κόσμο για εμάς και τα παιδιά μας και τις μελλοντικές γενιές.

Οι πράξεις μιλάνε πιο δυνατά απ' τις λέξεις και η αλλαγή αρχίζει απ' το σπίτι. Τα περιβαλλοντικά κηρύγματα μπορούν να κάνουν τους άλλους να νοιώσουν άβολα και με την ανάγκη να απολογούνται, όμως πράξεις φιλικές προς το περιβάλλον μπορούν να

ενθαρρύνουν τους άλλους να κάνουν από μόνοι τους θετικές αλλαγές. Στην Χιλή όπως και σε πολλές άλλες χώρες δεν υπάρχουν χρωματιστοί κάδοι απορριμμάτων. Όμως αυτό δεν σταματά τον Γερμανό γείτονά μου, τον Χανς, να συγκεντρώνει όλα τα μεταλλικά κουτάκια και τα μπουκάλια απ' τα γύρω σπίτια και να τα πηγαίνει σε μια μονάδα ανακύκλωσης ο ίδιος.

Και ας μην ξεχνάμε ότι μέρος του να φροντίζουμε το περιβάλλον είναι και να είμαστε ευγενικοί στους γύρω μας. Ένας ενθαρρυντικός λόγος σε εκείνον που φροντίζει τα πάρκα του δήμου και τα λουλούδια, ένα ολόκαρδο ευχαριστώ στην κυρία που πρέπει να χειριστεί με ευγένεια τους δύσκολους ασθενείς σε ένα δημόσιο νοσοκομείο, ένας ευγενικός χαιρετισμός στο άτομο που καθαρίζει τις δημόσιες τουαλέτες στο πολυκατάστημα.

Ας γίνουμε εμείς η αλλαγή που θέλουμε να δούμε.

Ο ΓΚΑΜΠΡΙΕΛ ΓΚΑΡΣΙΑ ΕΙΝΑΙ Ο ΕΚΔΟΤΗΣ ΤΗΣ ΙΣΠΑΝΙΚΗΣ ΕΚΔΟΣΗΣ ΤΟΥ *ACTIVATED* ΚΑΙ ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΣΤΗΝ ΧΙΛΗ. ■

ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΑΡΙ ΑΛΒΕΡΟ

Ο ΕΙΡΗΝΟΠΟΙΟΣ

ΟΤΑΝ Ο ΙΗΣΟΥΣ ΚΗΡΥΣΣΕ ΤΗΝ ΕΠΙ ΤΟΥ ΟΡΟΥΣ ΟΜΙΛΙΑ,¹ μια απ' τις πιο γνωστές αγορεύσεις όλων των εποχών, είχε πει, «Μακάριοι οι ειρηνοποιοί».

Λοιπόν τι είναι, ένας ειρηνοποιός; Ένας ειρηνοποιός είναι κάποιος που υπεισέρχεται σε μια αγχώδη, νευρική ή αναστατωμένη κατάσταση και δημιουργεί ειρήνη. Αυτό είναι δύσκολο και απαιτεί κουράγιο.

Στην εποχή του Ιησού, οι Εβραίοι υπέφεραν κάτω από τον ζυγό της Ρωμαϊκής εξουσίας και η ειρήνη ήταν κάτι το επιφανειακό και πολύ εύθραυστο. Δεν χρειαζόταν πολύ για να αρχίσει μια εξέγερση ή να γίνει μια ταραχή. Όπως ακριβώς και σήμερα, όπου φαίνεται ότι κάθε νέος κύκλος από νέα δίνει το έναυσμα για έναν πόλεμο στα κοινωνικά δίκτυα από

εξοργισμένους ανθρώπους με ολοένα και περισσότερο διυστάμενες απόψεις.

Συνήθιστα να σκέφτομαι σαν «ειρηνοποιό» έναν διαμεσολαβητή, που σκοπός του είναι να πείσει και τις δύο πλευρές να συμβιβαστούν και να έλθουν σε κάποια συμφωνία. Σαν γονιός, γνωρίζω αυτού του είδους την «ειρήνη». Είναι μια κατάσταση όπου ο ένας είναι πρόθυμος να δώσει μόνο για να πάρει κάτι και η καλή θέληση δεν είναι μέρος της εξίσωσης. Είναι το είδος της ειρήνης που τη συγκρατούν οι κανόνες και τα όργανα επιβολής και διαρρηγγνύεται μόλις φανεί ότι η μια πλευρά απέτυχε να συμμορφωθεί.

Σαν ειρηνοποιοί, το πιο σημαντικό μας έργο δεν είναι αλλάξουμε τον τρόπο που σκέπτεται κάποιος. Ο Ιησούς δεν είχε πει «Μακάριοι είναι αυτοί που αλλάζουν τη γνώμη των άλλων ή κερδίζουν στις διαφωνίες». Ο Γκρέγορι Μπούλ, είναι ένας Καθολικός ιερέας που έχει αφιερώσει τη ζωή του στις συμμορίες που

Μπορείς κι εσύ να γίνεις ένας ειρηνοποιός με το να προσκαλέσεις τον Πρίγκιπα της Ειρήνης στην καρδιά σου σήμερα:

Αγαπημένε μου Ιησού, Σε ευχαριστώ που ήλθες στη γη για να μου δείξεις ποιος είναι ο Θεός και για το ότι πέθανες για να συγχωρέσεις τις αμαρτίες μου και να μου δώσεις αιώνια ζωή. Σε παρακαλώ έλα στη ζωή μου και δώσε μου τη δική Σου ειρήνη, αγάπη και χαρά, τόσο τώρα αλλά και στον μελλοντικό κόσμο. Αμήν.

υπάρχουν σε μια κακόφημη συνοικία στο Λος Άντζελες και έχει πει κάτι το οποίο νομίζω ότι ταιριάζει πάρα πολύ: «Η ηθική αγανάκτηση έρχεται σε αντίθεση με τον Θεό, επειδή απλά μας διαχωρίζει και μας απομονώνει απ' αυτό που θέλει Αυτός να είμαστε, να είμαστε δηλαδή ενωμένοι σε μια αδελφική σχέση. Η ηθική αγανάκτηση δεν μας οδηγεί σε λύσεις – μας απομακρύνει απ' αυτές. Μας εμποδίζει απ' το να κινηθούμε προς μια πιο ολοκληρωμένη, πιο συμπονετική ανταπόκριση προς τα μέλη της κοινότητάς μας, τα οποία είναι μέρος μας, ανεξάρτητα απ' το τι έχουν κάνει».²

Μιλώντας έτσι σαν ένας αληθινός ειρηνοποιός, σαν κάποιος που ξεπέρασε τα όρια του να διατηρήσει απλά την ειρήνη και που δούλεψε σκληρά για να δημιουργήσει ειρήνη, ενέπνευσε και εμένα να δω, μέσα στον δικό μου κόσμο ευκαιρίες να δημιουργήσω ειρήνη με το να εμπνέω την καλή θέληση των άλλων μέσα από την αγάπη.

Η ΜΑΡΙ ΑΛΒΕΡΟ ΕΙΝΑΙ ΠΡΩΗΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΣΤΗΝ ΑΦΡΙΚΗ ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΞΙΚΟ. ΖΕΙ ΜΕ ΤΟΝ ΑΝΤΡΑ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥΣ, ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΗ ΚΑΙ ΑΠΑΣΧΟΛΗΜΕΝΗ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΤΕΞΑΣ ΤΩΝ ΗΠΑ. ■

1. βλ. Ματθαίου 5-7

2. Γκρέγορι Μπούλ, *Barking to the Choir: The Power of Radical Kinship*

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΜΕ ΤΟ ΓΚΡΙ ΚΟΣΤΟΥΜΙ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΗ ΛΙΑΝ

Ο ΤΖΟΝ ΠΗΡΕ ΜΙΑ ΑΝΑΣΑ ΚΑΘΩΣ ΕΣΠΡΩΧΝΕ ΤΟ ΚΑΡΟΤΣΙ ΜΕ ΤΑ ΨΩΝΙΑ ΣΤΗΝ ΟΥΡΑ ΠΟΥ ΥΠΗΡΧΕ ΚΑΙ ΚΟΙΤΑΞΕ ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΤΟ ΚΙΝΗΤΟ ΤΟΥ ΓΙΑ ΤΡΙΤΗ ΦΟΡΑ. *Είχαν περάσει ήδη 40 λεπτά! Πόσο θα κρατήσει αυτό; Βλέπετε υπήρχε ένα τεχνικό πρόβλημα σε μερικά απ' τα ταμεία του σουπερ-μάρκετ και όλοι οι πελάτες περίμεναν στο ένα και μοναδικό ταμείο που δούλευε. Και έχω μόνο λίγα ψώνια, σκέφτηκε, δεν ξέρω αν θα τα καταφέρω να πάω στο ραντεβού που έχω. Θα έχει τόση πολύ κίνηση στον δρόμο το απόγευμα —*

Οι σκέψεις του διακόπηκαν από μια φασαρία που γινόταν λίγο πιο πίσω απ' αυτόν στην ουρά και ενστικτωδώς έκανε στην άκρη, καθώς μια κάπως εύσωμη, εξαντλημένη γυναίκα κρατώντας στα χέρια της μερικά ψώνια έσπρωχνε να πάει μπροστά. Δυσανασχετώντας φωναχτά για το πόση ώρα περίμενε ήδη, έσπρωχνε για να πάει στην αρχή της ουράς. Κανένας δεν προσπάθησε να την σταματήσει.

Καθώς όμως σχεδόν έφτανε στο

ταμείο, ένας υψηλόςσωμος κύριος με γκρι κοστούμι της έκλεισε τον δρόμο με το χέρι του. Η γυναίκα σταμάτησε και όλοι περίμεναν να δούνε τι θα γίνει.

«Κυρία μου», της είπε με ήρεμη φωνή ο κύριος, «όλοι μας εδώ έχουμε κουραστεί να περιμένουμε. Μερικοί από εμάς έχουμε και άλλες δουλειές, μερικοί από εμάς έχουμε παιδιά να πάμε να τα πάρουμε απ' το σχολείο και μερικοί από εμάς ίσως και να έχουμε να πάρουμε το αεροπλάνο να πάμε κάπου». Μετά συνέχισε. «Αυτή τη στιγμή κανείς μας δεν μπορεί να κάνει κάτι. Το μόνο που μπορούμε να κάνουμε είναι να περιμένουμε υπομονετικά. Σας παρακαλώ επιστρέψτε στη σειρά που ήσασταν πριν».

Η γυναίκα γύρισε και κοίταξε όλους εκείνους τους κουρασμένους πελάτες που περίμεναν σιωπηλά τη σειρά τους και κατόπιν επέστρεψε εκεί που ήταν πριν. Όλοι ανάσαιναν με ανακούφιση που το θέμα είχε λήξει εκεί.

Η ουρά συνέχισε να προχωρά προς τα μπροστά. Όταν ήλθε η σειρά εκείνου του κυρίου να πληρώσει,

αυτός γύρισε και κάλεσε τη γυναίκα να έλθει να πάρει την θέση του.

Η γυναίκα έμεινε έκθαμβη. Οι πελάτες έκαναν χώρο για να περάσει. Έφθασε στην αρχή της ουράς, απολογούμενη και ευχαριστώντας τον ευγενικό εκείνο κύριο, που παρέμεινε σιωπηλός. Πλήρωσε για τα ψώνια της και έφυγε και η ουρά συνέχισε να προχωράει ομαλά από τότε και μετά.

Καθώς ο Τζον συλλογιζόταν την κατάσταση που είχε εξελιχθεί εκεί, θυμήθηκε εκείνη τη φράση που είχε διαβάσει εκείνο το πρωινό πριν προσευχηθεί για τη μέρα του: «Χειρίσου τον καθένα με ευγένεια, ακόμα κι εκείνους που σου φέρνονται απρεπώς – όχι επειδή είναι εκείνοι ευγενικοί, αλλά επειδή εσύ είσαι ευγενικός». Μόλις είχε δει ένα παράδειγμα στην πράξη.

Ο ΛΗ ΛΙΑΝ ΕΙΝΑΙ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΜΕΝΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΑΣ ΓΙΑ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΕΣ ΚΑΙ ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ ΣΑΝ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΚΑΙ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ ΓΙΑ ΕΝΑΝ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΟ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟ ΣΤΗΝ ΑΦΡΙΚΗ. ■

ΤΑ ΒΟΥΝΑ ΚΑΙ ΟΙ ΠΕΔΙΑΔΕΣ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΜΕ ΑΓΑΠΗ

Έχεις συναντήσει και ψηλά βουνά αλλά και βαθιές πεδιάδες στη διάρκεια της ζωής σου διαπίστεως. Ίσως μερικές φορές να βρέθηκες μέσα σε μια κατάσταση που έδειχνε σαν ένας βαθύς λάκκος και να έπρεπε να αναρριχηθείς έξω απ' αυτόν και να αρχίσεις απ' την αρχή. Μερικές φορές ίσως να αναρωτιέσαι γιατί πρέπει να αντιμετωπίσεις άσχημες στιγμές και στιγμές που αποτυχαίνεις και πέφτεις. Οι πτώσεις αυτές μπορεί να είναι και οδυνηρές κάπως και να απαιτούν προσπάθεια να ανασυρθείς μέσα απ' αυτές για να συνεχίσεις ξανά το οδοιπορικό σου.

Όταν όλα είναι σκοτάδι και εσύ δεν μπορείς να δεις, όταν όλα γύρω σου φαίνονται σαν μια ήττα ή όταν υπάρχουν προβλήματα που αντιμετωπίζεις για τα οποία δεν έχεις τις απαντήσεις, αναζήτησε Εμένα και εμπιστέψου Εμένα για τις λύσεις. Σου υπόσχομαι το εξής: Αν Με

επικαλεστείς, θα σου απαντήσω και ποτέ δεν θα σε αφήσω ούτε θα σ' εγκαταλείψω. Είμαι μαζί σου τόσο στις άσχημες στιγμές όσο και στις χαρούμενες, στο επίγειο οδοιπορικό σου! Δεν υπάρχει χρονική περίοδος, ούτε μέρος της ζωής σου που Εγώ δεν θα είμαι μαζί σου.

Έτσι λοιπόν μην αντιμετωπίζεις τα κωλύματα, τις δοκιμασίες ή τις δυσκολίες σαν ήττες. Δες τες σαν σκαλοπάτια προς την ανάπτυξη και την πρόοδο. Αν δεν είχες μερικές απ' αυτές τις προκλήσεις και τις δοκιμασίες, θα εφησύχαζες και θα έπαυες να τραβάς προς τα μπροστά. Δεν θα αγωνιζόσουν τόσο σκληρά να επιλύσεις τα προβλήματα, ούτε θα Με αναζητούσες απεγνωσμένα για τις λύσεις.

Μην φοβάσαι και μην ανησυχείς, αλλά πιο καλά να τα βλέπεις σαν μια πρόκληση και να γνωρίζεις πέρα από κάθε αμφιβολία ότι Εγώ είμαι μαζί σου και καθώς εσύ Με αναζητάς, Εγώ θα σε βοηθάω να τραβάς προς τα μπροστά σε έναν κύκλο προόδου και νίκης.